

Светът на геодезията през моите очи

Отвсякъде ме гледа. Усецам и виждам векторния ѝ полъх от миналото, леонардовата ѝ кодирана усмивка от настоящето и загадъчното ѝ намигване в траекторията на бъдещето.

Казват, че била като всяка друга професия и “точка”, но виждам в нея страстта, желанието за познание до края на Вселената и отвъд него, невъзможната възможност на приключението отвъд мечтата.

Всичко започва така – Имало едно време, една река наречена Нил. Докато меридианът и бил ненарушим, палавият паралел я разливал и безсърдечно изтривал границите на имотите всяка година. Хората безсилни започнали да търсят решение на своя проблем, така се родила богинята безсмъртна, наречена Геодезия.

Геодезията натъжила хората, че Земята не е център на Универсума. Богинята Геодезия не била всесилна, макар да ги излекувала от геоцентризма, не могла да преодолее техният егоцентризъм и заплатила за това със смъртта на любимото си дете Галилей.

Друго, нейно свидно чедо Птолемей дал на света „енциклопедия” невиджана до тогава „Алмагест” – събрала знанията на египтяните от древността, като че с нея той протегнал ръка към мъдростта. Зад него стояла фигура една, величествена, проекция на „богинята”.

Утробата на майката Геодезия, продължава да ражда чудеса. „Принц на математиците” го наричат мнозина, но защо не и „принц на Геодезията”, като един от синовете ѝ, определя редица закони и теории. Карл Фридрих Гаус, ако в живота си бе дал на геодезията само „Методът на най-малките квадрати”, то той отново щеше да бъде един от най-значимите за нея. Когато чуя името му в съзнанието ми изниква следната мисъл „Veni, vidi, vici!” на Юлий Цезар. Сякаш раждането, животът и постиженията му дават смисъл на последователността от действия.

Стигнах до тук, мястото заключено между 24° и 27° меридиан и 41° паралел. Да, за България говоря. Геодезията започва пътя си от Египет, обикаля света, но стига и до Велика България. Макар и малка днес, тя пази историята и триумфа на предците си. Историята разказва за най-точният календар на всички времена, а по негов образ и подобие създаването на други, нима е малко?!

И в този ред на мисли, не мога да пропусна една личност „целуната“ от богинята Геодезия – акад. Владимир Кирилов Христов. С пълен кръг от 400 гради се дефинира приносът му към родната и световната геодезия: GRS80, гаусовите координати и проекция.

„ ...От целия славянски род най-славни са били българите, първо те са се нарекли царе, първо те са имали патриарх, първо те са се кръстили, най-много земя те завладели” - Паисий Хилендарски. Така, България извоюва „парче” и в сърцето на Геодезията.

Извинете, за дългите отклонения, но емоциите, мислите и възхищението ми дават криле на дрон, да пиша като в транс, все едно съм спътник, неспиращ движението по орбитата си. Може би, ако се опитам да изредя всички имена и постижения, ще бъда наивна, та дори глупава, с груба грешка натоварена.

Хенри Форд има доста проникателна мисъл : „Нищо не е толкова трудно, ако го разделиш на малки задачи”. Всяка малка стъпка към напредъка и разкриването на истината е дала на света отговори. Геодезията разкрива тайните си малко по малко: за формата и гравитационното поле на Земята, за точни координати от земната повърхност, дефинирала е закономерности полезни във всички сфери на науката и живота. Съвременният свят щеше да бъде бледа сянка без тях, както Т.Асада казва - „Не може да има съвременни геодинамични изследвания без геодезия”, така и други науки не могат без нея. Геодезията не е точна наука, виждам в нея мистика и сакралност. Закачливо подхвърля портокал на своите просветени, за да могат те да „обелят” земното кълбо и да предоставят на простосмъртните своите карти.

Всеки ден, всеки час и минута, без значение по времето на приемника или на спътника, без значение атомно, световно, звездно или друго време, на където и да се обърна усещам едно присъствие. Практичната богиня ми показва своята дияра ”на корелационна матрица”, в началото за мен тя бе бледа сянка в мрака, невинна като случайна грешка, след това започнах да я забелязвам на различни места, докато накрая не завладя целият ми живот, сега е низ от посоки, превишения и дължини. Завладя ме в мигът, в който отпих от извора на знанието, а вкусът първоначално е горчив, но след темпорална корекцията се превръща в „ амброзия”, завладяваща и пристрастяваща. Да, тя е ! Същата, за която мислиш и ти – Геодезия !

Днес, тази жена, богиня е различна от раждането си край бреговете на р. Нил. Подобно, Афродита родена от морската пиана на остров Кипър, тя е пораснала съчетала любов, практичност и разум, с различна осанка, някак си по- величествена, облечена в прогреса на технологиите, но запазила ентусиазмът за нови открития, пътешествия и емоции. Полите и вече са изплетени от GPS, тотални станции, софтуери и иновации... сякаш забравила за старата от ролетки, петостенни призми и теодолити. Дава надежда за бъдещите поколения. Може би „ надеждата е дъгата над течащото поточе на живота” – Ницше

Загадъчното ѝ намигване в бъдещето ще даде отговор на още редица истини, но все пак „ аз знам, че нищо неznam” както казва Сократ

ЕН